

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četr leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četr leta 3 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 148.

V Ljubljani v torek, 26. avgusta 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrišek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

na mesec gld. —50
do konca decembra " 2—
za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Po pošti:

na mesec gld. —85
do konca decembra " 3—85

Po končani borbi.

Bitka, vroča odločilna bitka je pri kraji, potihnil je bojni hrup in vrišč, in v razburjene duhove vrača se zopet dolgo pogrešani mir. Da se potolažijo razdraženi valovi javnega mnenja, želimo i mi v skupnem narodnem interesu; toda uverjeni smo, da se bode tem hitreje pomirilo slovensko občinstvo, čim resneje začena premišljevat i o vzrokih in posledicah pomenljive postojinske volitve.

Kajti kedo more tajiti, da ima razsodba na notranjsko volišče poklicanega naroda ne navaden pomen, izredno važnost? Nasprotniki sami proglašali so izvolitev dr. Zarnika za „načelno vprašanje“. Skrbno so jo pripravljali, delali so zanj z vsemi sredstvi, da bi izid povoljen bil njihovim srčnim željam. V jednem oziru smo se i mi strinjali z nazori svojih časnikarskih protivnikov. Tudi mi smo bili prepričani, da tú ne gre v prvi vrsti za osebo dotičnih kandidatov, za g. dr. Zarnika

ali g. Obrezo, temveč da bode narod imel odgovarjati temu vprašanju, ali mu ugaja zmerno, previdno delovanje onih rodoljubov, koji mislijo, da bodo svoji domovini največ koristili, ako delujejo v tesnem soglasji s sedanjo vlado, ali pa hrupna opozicija brez vsakega utemeljenega razloga, opozicija à tout prix in proti vsaki sistemi? Odgovor na to vprašanje je bil tem važnejši, ker so ga imeli dati razboriti Notranjci, kojim narodne odločnosti in zavednosti niti „Slov. Narod“ ne bode odvezel, da-si sedaj tako porogljivo govori o notranjski „zavednosti“.

In tem bolj željno pričakovali smo ta odgovor, ker smo svedoki bili onemu koribantičnemu hrupu, s kojim je nasprotna stranka hotela begati in mamiti slovensko občinstvo. Ako nisi slučajno kaj družega v roke dobil nego diatribe „Slovenskega Naroda“ in „Slovana“, katerima sta se še pridružila goriška „Soča“ in — pač čudna družba! — „Lai-bacher Wochenblatt“, potem si moral biti uverjen, da ves slovenski narod na Kranjskem nima navdušenjše želje, nego strmoglaviti sedanjo deželno vlado in do dobrega ukrotiti one politike, kateri se potegujejo za prijateljske odnošaje z možmi, zastopajočimi načela Taaffejeve politike v deželi kranjski. Oblastno so besedovali organi „Národne Tiskarne“, da stoji ves narod za njimi; s kako radostjo so sprejemali smešne brzozave, da so tú ali tam v kakem „bralnem društvu“ preganjali poletinsko dolgočasnost s tem, da je jeden ali drugi izmed udov stavil predlog, naj se iz društvenih prostorov izključi „Ljubljanski List“; predlog se je sprejel in impozantna vest se je takoj umestila med telegrame ter prežvekavala v domačih noticah, dopisih in uvodnih člankih kot jasen dokaz pristnega, istinitega narodnega mnenja. In včeraj?

Včeraj so bili zbrani na postojinskem volišči zaupni možje cele Notranjske, narodnjaki, kateri so tudi v dóbi najhujšega pritiska ne prestrašeno in neupogljivo stali na braniku

narodne ideje, in ti možje, kojim tudi najzlobnejše strankarstvo ne more očitati veter-njaštva ali breznačajne omahljivosti, ti možje dali so z ogromno večino sijajno zaupnico narodni deželnozborski večini in načelom, zastopaním po naši deželni vladi. Kandidat, za kojega je neka stranka delovala z uprav tero-rističnim pritiskom, star parlamentarec, kateri še dandanes po svojem talentu, svoji preteklости in zgovornosti daleč nadkriljuje vse svoje radikalne somišljenike, dr. Zarnik, ni dobil niti jednega glasu navzlic vsem krčevitim naporom, priboriti mu zmago v volilni borbi. Celó oni domačin, kojega so v zadnjem trenutku postavili na Zarnikovo mesto, g. Hinko Kavčič, se je povspel le do neznatne manjšine 28 glasov, vsi ostali glasovi pa so se združili na odličnega kandidata zmerne stranke, g. Adolfa Obrezo. Rezultat je zanimiv in poučen; jasno kaže, da je v naši domovini za vselej odklenkalo praznim frazám, da narod sam zahteva mestu piškavega, votlega besedovanja resno, trezno delo. In to ni sporadična, osamljena prikazen!

Smelo trdimo, da se bode isti vspeh z matematično sigurnostjo ponavljal pri vsaki važnejši volilni borbi po deželi ter da radikalna stranka v nobenem volilnem okraj nima nade, pri sedanjih razmerah prodréti s svojimi privrženci. Narod slovenski na Kranjskem ne stoji več za „Slov. Narodom“, še veliko menj za prenapetim „Slovanom“, — to je neovržna istina, to bridko spoznavanje bode moralo prešiniti tudi kroge naših radikalcev ter jih napotiti k spremenjeni taktiki. Sicer je njih stranka brezpogojno izgubljena, in tudi na njej se bodo obistinile besede: „Quem Deus perdere vult, dementat“, z duševno slepoto udari božanstvo onega, kojega hoče pogubiti!“

Posledice pomenljive včerajšnje volitve pak se bodo kmalu blagodejno razodevale v našem narodnem gibanju. Ona móra, katera je doslej tlačila veliko večino razumnega, treznomislečega prebivalstva, bleda bojazen

Listek.

Odlomki iz mojih spominov.

Spisal Ivan Turgenjev; poslovenil A. B.

(Dalje.)

Hčeri in njijina soproga so mogli le k pogrebu še priti. Nobena ni imela otrok. Telegin ja v svoji oporoki ni pozabil, čeravno se ju na smrtni postelji ni spomnil. „Moje srce se jima je zaprlo,“ rekel mi je nekega dné; ker sem poznal njegovo dobrotljivost, sem se njegovim besedam zelo čudil. Težko je med roditelje in otroke za sodnika vsiliti. „Velika soteska pričinja se z majhno razpoko,“ rekel mi je Telegin drugokrat, namikovaje na te razmere; dva črevlja dolga rana se zaceli ali izderi si le en noht — ne zraste ti nikdar več.“

Mislím, da sta se hčeri sramovali starih roditeljev, ki so se jima menda malo čudni zdeli.

Štiri tedne pozneje je tudi Melanija Pavlova umrla. Od tistega dné, ko jej je mož

umrl, tako rekoč ni več vstala in nikdar več se ni oblačila. Ko pa so jo okraševali za pokopališče, oblekli so jo v moder telovnik ter jej obesili okolo vratu medaljon grofa Orlova — se vé da brez briljantov. Hčeri sta je vzeli z izgovorom, da hočeta z njimi okrasiti okvir neke podobe; v resnici pa sta z njimi okrasili le lastni osebi.

Dobra starca sta mi še zdaj kot živa pred očmi, in jaz se jih še vedno rad spominam.

* * *

III. Ivan Suhih.

Med mojim zadnjim obiskom — bil sem uže dijak — dogodilo se je nekaj, kar je nekak nesklad pomešalo med patrijarhalno-harmoničen utis, katerega je Teleginova hiša naredila name.

Med posli je bil tudi nek Ivan s priimkom „Suhih“. Bil je čisto majhen, živahen mož s kratkim nosom, kodrastimi lasmi, vedno smehljajočim se otročjim obrazom in mišjimi očmi. Bil je velik blebetač in šaljivec; znal je vse mogoče umetnije, delal je rakete in papirnaté zmaje, igral vse igre, znal na dirja-jočem konji po konci stati, zaganjal se z gu-

galnico višje nego vsi drugi, dà, znal je celo predstavljati kitajske sence. Nikdo ni znal tako otrok razveseljovati kakor on, in po cele dneve bi rad prebil z njimi. Kadar sega je polastil smeh, oživela se je vsa hiša; zdaj tu zdaj tam zadonel je kakor jek vesel smeh; vse je okužil s svojo veselostjo. Zmerjali so ga, ali smejali so se tudi.

Ivan je znal kaj čudno plesati, namreč „mali ribji ples“. Ko je zbor ubral plesno melodijo, stopil je mali dečák sredi kroga ter se jel vrteti, skakati in z nogami teptati; potem se je hipoma vrgel na tla ter posne-mal utripanje na suho vržene ribe, tako zvi-jaje se, da so se pete dotikale tilnika; na to je hipoma zopet planil kvišku — bilo je, kakor bi se zemlja stresla pod njim!

Kakor sem uže omenil, bil je Telegin velik prijatelj plesov. Mnogokrat se je pripetilo, da je naenkrat zaklical:

„Haló, Ivan! Pojdi malo sém! Zapleši nam hitro malo ribo — urno, živahno!“ In čez eno minuto je uže ves navdušen mur-mal: „Oh, to je vesel dečko!“

Med mojim zadnjim obiskom pride isti Ivan nenadoma k meni v sobo ter pade, ne da bi kaj zinil, pred mene na kolena.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor vsako leto prisovstvoval bode cesar tudi letos velikim vojaški vajam. Dne 28. t. m. odpotuje Nj. veličanstvo iz Brucka na Litavi v Arad, kamor dospe 29. t. m. ob 5. uri v jutro. Ob sedmi uri istega dne inspicial bode cesar vojaštvo. Dne 1., 2. in 3. septembra nadaljevale se bodo vojaške vaje. Iz Arada potuje cesar v Angern, kjer bodo konjaniki imeli svoje vaje. Nj. veličanstvo cesar stanoval bode v gradu grofa Palfya. Vaje trajale bodo do 13. septembra, a vodil jih bode nadvojvoda Albrecht sam. Vojaškim vajam prisovstvovali bodo tudi vojaški dostojanstveniki tujih držav. Do sedaj pripravljene so: za Nemčijo generalmajor pl. Hänisch, za Francozko general Lhotto, za Italijo general Ricci, za Švico polkovnik Berlinger. Zavsem vdeležilo se bode teh vaj okoli 50 tujih častnikov.

Pri včerajšnjih volitvah v kmetskih občinah v Gorenji Avstriji bili so izvoljeni, kakor je bilo pričakovati, sami konservativni kandidati.

Hrvatski sabor obdržaval je včeraj sejo, v kateri je podpredsednik pl. Šram objavil, da se bode novi volilni red stavil na dnevni red jutrajšnje seje. Vukotinič poročal je o delovanju gospodarstvenega odseka ter predložil, naj v prihodnje vsak sabor voli gospodarstveni odsek; nadalje naj se ustanovi šola za umno kletarstvo, naj se uporabijo vsa sredstva, da se prepreči razširjenje trne uši in naj se po mogočnosti pospešuje sadje-reja. Po kratki debati bili so vsi predlogi sprejeti.

„Pester Lloyd“ poroča se iz Kotora, da Bokezi, kateri so se iz Črne Gore povrnili nazaj v domovino, pripovedujejo, da so jih angleški agenti dražili na odpor. Omenjeni list pravi, da je angleška nakana, preprečiti napredovanje Avstro-ogerski proti Limu.

Tuje dežele.

Vedno bolj se množe glasovi o sestanku vladarjev najmožnejših evropskih držav, Avstro-ogerske, Nemčije in Rusije. „Times“ poroča se iz diplomatskih krogov, da je polkovnik Kaulbars prišel z vlastnoročnim pismom carjevim na Dunaj, v katerem je car izrazil željo o sestanku z našim cesarjem Franjo Josipom I. Ta carjeva želja našla je na Dunaji prijazen odmev. Še le v Ischlu in Varzinu se je ugovorilo, da bode pri sestanku navzoč tudi car Viljem. Dotični dopisnik zaključuje, da se bode vez med Avstro-ogersko, Nemčijo in Rusijo vsled sestanka jako ozko spojila in da je celo verjetno, da se oživotvori zopet nekdanja zveza treh cesarjev.

trdovraten kakor vrag. Ni ostalo družega, kakor dati ubozega dečaka nazaj.

„Tu sèm sem prirastel, tega posestva sem se navadil, tukaj sem služil, tukaj sem jedel svoj kruh in tukaj bi tudi rad umrl,“ dejal mi je Ivan. Na njegovem obrazu ni bilo nič smešnega več; ravno naopak, bil je kakor okamenjen.

„In zdaj moram iti k temu hudobnežu! Sem li pes, da me vsakdo lahko z vrvjo okrog vratu vlačí od enega pasjega hleva do družega? . . . Tu imaš! Rešite me, gospod; obrnite se do svojega strijca záme — pomislite, kako sem vas vse vedno razveseljeval. . . Sicer bo slaba; sicer se ne bo dobro izšlo!“

„Kaj misliš s tem, Ivan?“

„Umoril bom onega barina. Šel bom tje-kaj in mu rekel: Barin, dovolite, da se vrnem nazaj; ako ne, potem se varujte — potem vas umorim!“

Ako bi bil kak ščinkovec ali čížek naenkrat začel govoriti, da bi mi zatrjeval, češ, da bo kakega družega ptiča s kljunom umoril — jaz bi se ne bil bolj čudil! . . . Kako, mali Ivan, ta plesalec, šaljivec in veseljak, ta ljubljeneč otrok — ta dobrodušna, pohlevna stvar bi mogla umoriti? Kaka neslanost! Niti en tre-

V Portsmouthu obdržavala je 21. t. m. angleška konservativna stranka velik meeting proti terjatvam liberalcev. Glavni govornik bil je sir Hicks Beach. Izjavil je v imeni konservativne stranke, da bi bila gorenja zbornica gotovo privolila v reformo volilnega reda, ako bi se bila volja naroda povprašala ustavnim putem, no da bi bila potem tudi zahtevala, da se uvede nov političen census.

Francosko-kitajski prepir rešavajo sedaj topovi. Trdnjava Fu-Čev je razrušena in kitajsko brodogradje razpršeno. Prvi vspeh je torej na strani Francozke. Ugovor tien-tsinski je sedaj mrtvo slovo in Francozi bodo sedaj gotovo stavili velike zahteve ter si lep kos zasedenih pokrajin gotovo stalno pridržali.

Dopisi.

Iz Loža 24. avgusta. (Izv. dop.) Na dopis „Slov. Naroda“ iz Loža z dne 20. avgusta t. l. podpisani kot občinski sluga v Loži naslednje odgovorjam:

V dotičnem dopisu namreč preklicujeta podpise na „Izjavi“ Franjo in Viktor Kovač, oba iz Loža, z dostavkom, da sta jo le na moje besede: „Kar podpišite, to je nekaj za g. deželnega predsednika“, podpisala, nevedé, kaj hoče ta izjava pomeniti. Jaz ta njih izgovor po polnem uničujem in proglašam neresničnim. Mladoletnemu Viktorju Kovaču sem podal „Izjavo“ v roke pred tukajšnjo občinsko pisarno v podpis. On jo je po polnem prečital od besede do besede, kajti dolgo jo je študiral, kar lahko s pričami izkažem, in potem jo je podpisal. Ravno tako sem donesil „Izjavo“ v podpis Franju Kovaču, očetu prvega. Ta jo je tudi prečital in jo dobrohotno podpisal.

Ne jemljem tega preklica toliko v zlož Franju Kovaču, ker je uže bolj postaren in ne toliko olikan, temveč njegovemu zgoraj imenovanemu sinu V. Kovaču, kateri je uže vendar nekoliko hlač na šolskih klopéh raztrgal, pa si navzlic temu take zaušnice daje; pa to sevéda se ima zahvaliti le tistim, kateri so ga do tega preklica pripravili.

V Loži dne 24. avgusta 1884.

Janaz Ketto,

občinski sluga v Loži.

Iz Štajarske 23. avgusta Zanimalo bode morda častite čitatelje, če podám nekoliko ponatančnih statističnih črtic o razmerji glasov izza slednjih volitev v kmetskih občinah, v mestih in trgih. Ivoljeni so bili v kmetskih občinah v volilnem okraji:

Maribor: baron Gödel-Lannoy s 142 od 244 in dr. Radaj s 143 od 244 glasov.

V Ptuj: župnik Božidar Raič s 135 od 162.

V Celji: dr. Ferdo Dominkuš s 247 od 285 in Miha Vošnjak s 248 od 285.

notek nisem mislil, da resno govori; zdelo se mi je uže silno čudno, da je le mogel tako besedo spraviti z jezika!

Sicer pa sem se vendar obrnil do Telegina. Povedal sem mu, kar mi je Ivan pravil ter ga nujno prošil, naj najde kak pripomoček, da to zadevo mirno poravná.

„Dragi moj dečko,“ odgovoril mi je starec, „jaz bi to storil z največjim veseljem, — ali kako? Ponudil sem temu Hoholu* izdatno svoto, tristo rubljev — dà, dà, pri moji veri, celih tristo rubljev! Ali on ni hotel o ničemer vedeti. Kaj naj zdaj storim? Sporazumeli smo se brez postavnih formalnostij, po dobri stari navadi, na poštenje in moštvo. . . Ta ničvrednež se bo Ivana s silo polastil — on ima dolgo roko, z guvernrjem sta eno srce in ena duša — vojake bo poslal nad nas! In vojaki — teh me je groza! Poprej, poprej, ko sem bil še mlad, bi bil Ivana do zadnjega branil, zdaj pa — glej, kaka podrtina sem! Res, lep bojevalec!“

* Hohol je čop las: Zdevek Malorusov.

pred gostobesednimi kričaji, izginila bode kakor meglá v gorkem pomladanskem solnci. Sleherni bode smel svobodno izražati svoje prepričanje, ne da bi mu nepoklicani varuhi „nepokvarjenega narodnjaštva“ mašili usta ter ga pred svetom sramotili z odurnimi psykami. Uže s tem se bode veliko pridobilo. A tudi v deželnem zastopu pokazali se bodo nasledki postojinske volitve! Z gosp. Obrezo pomnožilo se je število delavnih močij v deželnem zboru za jednega vsestransko izobraženega veččaka, kateri bode zlasti v narodnogospodarstvenih zadevah mnogo koristil s svojim teoretičnim in praktičnim znanjem. V narodnem oziru bode tudi on, nič menj nego radikalni njegov tekmeč, dosledno se potezal za uresničenje narodnih teženj, ob enem pa bode tvoril no deloval za gmočne koristi svojega volilnega okraja, za blagostanje cele domovine. Nova plodovitejša dóba napočila bode deželnemu zboru; ne bodemo več časa tratili s sterilnimi nepotrebnimi prepiri, ne bodemo izzivali hrupnih prizorov v deželni sobani, možato bodemo branili svoje narodne svetinje pred sovražnimi napadi, ob enem pa delali v povzdigo naroda ter s tem sigurno mnogo več koristili duševnemu napredku vsega Slovenstva, nego bi zamogli koristiti radikalci s svojim nepremišljenim otročjim rovanjem!

Dan 25. avgusta t. l. je pomenljiv dan, je časten dan v zgodovini našega narodnega razvoja! Našemu duhu vsiluje se prepričanje, da smo s postojinsko volitvijo nastopili novo etapo na težavnem potu naše narodne politike. Kajti, kaj ima biti glavna naloga vsakemu resnemu politiku? Spoznavati, kar se kot čut razodeva v narodnem srcu, delati na to, da iz meglene ozračja nejasnih čutil in željà prestopi v realni svet! Pri včerajšnji volitvi izrazila je junaška Notranjska, kaj da želi narod slovenski. To mora danes jasno biti vsakemu, kdorkoli ni po polnem izgubil razuma za pojave narodnega mišljenja. Ali pa bodemo imeli tudi dovolj močate resnobe, ravnati se po narodni volji?

Nismo optimisti, a vendar se ne moremo povsem odpovedati tej sladki nadi! Preveč je uže bilo domačega prepira, — mi vsaj smo pripravljene, zatvoriti duri Janovemu svetišču, pozabiti vse neprilicnosti, s kojimi nas je obsipala najnovejša preteklost. V najtemnejše kotičke hočemo potisniti bojno orožje, katero je služilo domačemu boju, roko hočemo podati svojim protivnikom k odkriti, bratovski spravi, — morda se bodo tudi oni klanjali razsodbi našega naroda in težko pogrešana sloga bode zasijala Slovenstvu po končani borbi!

„Ali, Ivan, kaj pa ti je?“

„Rešite me, gospod!“

„Tebe rešiti! Kaj pomeni to?“

Zdaj mi Ivan pové svojo nadlogo.

Pred dvajsetimi leti zamenil ga je njegov gospodar, neki Suhih, za enega Teleginovih podanikov. Kupčijo sta sklenila prijateljsko, brez kakih formalnostij in pisarij. Kmet, katerega so dali zanj, je umrl, in Suhihovi so Ivana čisto pozabili; ostal je kot podanik v Teleginovi hiši; le ime Suhih spominalo je še, od kod da je. Ali zdaj še njegovi prejšnji gospodarji umrjó; njih posestvo prišlo je v tuje roke, in novi posestnik, ki je bil razglašen kot grozovit trinošk človek, zahteval je Ivana nazaj, ko je zvedel, da je eden njegovih podanikov brez formalnega pravega razloga pri Teleginu. Ako bi se ustavljali, pretil je s sodnijo in s tožbo za odškodbo. To ni bilo prazno pretenje, kajti bil je skrivni svétnik in je imel zaradi tega precejšen vpliv v guberniji. Ivana se je polastil velik strah: obrnil se je do Telegina. Starec je imel pri srčno usmiljenje s svojim plesalcem, predlagal je skrivnemu svétniku, naj mu Ivana za precejšnjo svoto prodá; skrivni svétnik pa o ničemer ni hotel slišati; bil je Malorus in

V Ljutomeru: Jožef Kukovec s 116
jdnoglasno.

V Sloven. Gradci: dr. Jožef Šuc s 59
od 95.

V Brežicah: Jožef Jerman s 93 od
118 glasov.

Kako so se predrugačile razmere izza
leta 1878! Tedaj dobil je v Ljutomeru
narodni kandidat Kukovec 60, liberalni kan-
didat 19 glasov, — pri slednjih volitvah pa
narodni kandidat vseh 116 oddanih glasov.
Torej je narodna stranka v tem volilnem
okrajju pridobila 56 glasov, liberalna pa je iz-
ginila. — V volilnem okrajju Ptuj dobil je
pred šestimi leti narodni kandidat Herman
102 glasova, nasprotni kandidat 16 glasov.
— V volilnem okrajju Brežice dobil je v
letu 1878 tedaj še narodni kandidat Žnidaršič
91 glasov (jdnoglasno). — V volilnem okrajju
Slov. Gradec dobil je narodni kandidat v
letu 1878 le 34 glasov, nasprotni kandidat
30 glasov. Kolik razloček letos! — V volil-
nem okrajju Celje dobila sta v letu 1878
narodnjaka dr. Dominkuš 183, profesor Žol-
gar 148 glasov, liberalcev jeden 77, drugi
27 glasov. — V volilnem okrajju Maribor
dobil je v letu 1876 dr. Radaj 105, nasprot-
nik 81 glasov; v letu 1878 pa dr. Radaj 104,
nasprotnik 110 glasov. — Te številke nam
kažejo, da je liberalna stranka izgubila izza
slednjih volitev 32 glasov, narodna pa jih je
pridobila 214.

V mestih in trgih pa je razmerje glasov
naslednje:

	glasov	glasov
Celje	za Neckermanna 268	za Žolgarja 29
Vojnik	" " 16	" " 19
Žavec	" " 4	" " 34
Sevnica	" " 13	" " 52
Laški trg	" " 37	" " 7
Brežice	" " 72	" " 12
Mozirje	" " —	" " 39
Ljubno	" " —	" " 43
Gorenji Grad	" " —	" " 56
	Neckermann 410	Žolgar 291

V drugi skupini mest in trgov pa je bilo
razmerje glasov naslednje:

	glasov	glasov
V Središji	je dobil Kunstek 141	dr. Ausserer 1
" Ormuži	" " 47	" " 26
" Ljutomeru	" " 38	" " 45
" Rogatecu	" " 4	" " 71
" Ptujem	" " 39	" " 185
	269	328

Razne vesti.

— (Dr. Miroslav Tyrš †.) Poročali smo
uže, da so prof. dr. Miroslava Tyrša pogrešali, zdaj
našli so uže njegovo truplo. V naslednjem poda-
jemo na kratko njegov životopis. Dr. Miroslav Tyrš
narodil se je v Tešnu dné 17. septembra 1832.
Po smrti očetovi preselila se je njegova mati s
sedemletnim dečkom v Vrutice, od koder je šel na
gimnazijo v Prago, kjer je dovršil tudi vseučiliščne
filozofične študije. Na slovstvenem polju je pričel
delovati leta 1860, spisujoč filozofične članke v
„Naučni slovník“ pod šifro „Ti“. Prepotoval je
Italijo, Nemčijo, Francijo in Angleško. Leta 1880
dobil je mesto kot docent na česki tehniški in po-
zneje vstopil na česko filozofično fakulteto. Ve-
like zasluge si je pridobil za praškega „Sokola“.
Njegova uredba „Sokola“ je pravo česko delo, in
vsprejeli so jo tudi Poljaki in Jugoslovani. Tyrš
deloval je kot poslanec tudi na političnem polju.
Pokojnik je bil povsod zelo priljubljena oseba; ko
se je raznesla vest o njegovi smrti, nastala je
povsod globoka žalost.

— (Sijajen honorar.) Aradski listi poro-
čajo, da je pred kratkim dobil zdravnik v Gyorku
za zdravljenje rumunske deklice kot honorar star
srebrn denar. Poslal je popis tega denarja dvema
starinarjema ter ja vprašal po vrednosti; jeden
starinar je ponudil koj telegrafično 600 gld., ka-
teri je denar tudi dobil. Ko je došla ponudba dru-
gega starinarja — 1000 gld. — bil je denar uže
na pošti.

— (Nova doba.) „Ber. Tagb.“ piše: Pa-
tologični naslovi operam so zdaj najnovejša zna-
jdba, zdaj ko preti od vseh strani kolera. V Berlinu
prišla je na svitlo ravnokar kompozicija, katera
ima naslov: „Srčna bolezen“, komična opera v

jednem dejanji, sestavil Friderik Kaufmann.
„Opus 13“. Če se razpravlja v tej operi anatomi-
mija ali patologija srčnih boleznij, diagnoza ali
prognoza *quod vitam*, terapija in simptomi z
dotičnimi recepti vred, ozirajoč se na najnovejšo
klinično izkušnje, nam ni znano. Če pa se bode
ta opera pohvalno vzprejela, pričakovati nam je
kmalu novih z naslovom: *Delirium tremens*, tra-
gična opera v štirih dejanjih z baletom itd.

— (Salomonska sodba.) Pred mirovnega
sodnika v Parizu stopita poročenca ter izrekata
željo, da bi se po desetletnem zakonu zopet rada
ločila. — „Ali imata otroke?“ vpraša sodnik. —
„Da, dragi gospod!“ — „Koliko?“ — „Tri! Dva
dečka in jedno deklico. In to je ravno vzrok, da
sva prišla k Vam. Žena hoče si pridržati dva
otroka, jaz pa tudi!“ — „Ali bosta oba zadovoljna
z mojo rabsodbo?“ vpraša sodnik. — „Oui, mon-
sieur!“ zakličeta oba. — „Dobro! Počakajta oba,
dokler ne pride četrti otrok! Potem bode vsak iz-
med vaju imel dva otroka, in jaz bodem določil,
kako naj se razdelijo!“ — Zakonska dvojica je bila
zadovoljna z izrekom in sodnik ni več čul o njih.
Čez dve leti sreča sodnik zopet soproga. — „Eh,
bien, monsieur! Kako je?“ — „Oj, gospod sod-
nik, o ločitvi zdaj ne more biti še govora!“ —
„Še ne?“ — „Ne!“ — „Zakaj?“ — „Zdaj imava
zopet pet otrok!“ — „Torej počakajmo še“, meni
sodnik.

Domače stvari.

— (K volitvi v Postojini.) Tisti vrli,
dobro znani sotrudnik „Slovenskega Naroda“ —
mož, kateri, med tem, ko zna junaško lučati ka-
menje, zna tudi kot spreten glumač skrivati roko
— tisti „Narodov“ sotrudnik, pravimo, ki je leta
1879 s svojimi strupenimi članki ščuval zoper na-
šega sedanjega deželnega predsednika s tem na-
menom namreč, da bi ne bil več izvoljen v dr-
žavni zbor, prepisal je te dni jednega tedanjih svojih
člankov in dal ga natisniti v „Narodovih“ pre-
dalah na večer pred volitvijo v Postojini. „Winkler
je v državnem zboru preziral narodna
načela in želje svojih volilcev“, tako je
modri mož spet zatrobil; mislil si je, da, kjer poč-
taka bomba, morajo vsi nasprotniki pasti v prah
in zmaga njegovega prijatelja dr. Zarnika mora
biti gotova. Pozabil je uže ta mož, kak odgovor
je bil dobil leta 1879 na svoje ščuvanje, ni se
več spomnil, kako je gosp. Winkler opravičil svoje
postopanje v državnem zboru pred svojimi volilci,
ki so ga potem vkljub temu ščuvanju zopet z
ogromno večino izvolili svojim državnim poslan-
cem. Enak odgovor je ta možak, ki se je zdaj
vnovič brez pravega povoda zagnal zoper našega
deželnega predsednika, dobil včeraj na volišči v
Postojini. Skušnja ni tega moža še zadosti naučila.
Mi bi mu tedaj radi dali dober svet, naj skrbi in
pazi za časa na to, da ne dobi, kedar pojde za
njegovo volitev v Postojini, enak odgovor, kakor
ga je dobil zdaj, ko je, da bi dr. Zarniku pri-
pomogel k zmagi, zopet zgrabil deželnega pred-
sednika. Kajti na zadnje mora vendar le resnica ob-
veljati. Zalostno bi tudi bilo, ako bi ne bilo tako.

— (Radikalna goriška „Soča,“) ki dela
o razmerah kranjske dežele take sodbe, kakor jih
zna delati slepec o barvah, sklepa svoj zadnji
bombastični članek o volitvi na Notranjskem s
temi zares komičnimi stavki: „Dr. Zarnik je po
vsem pravilno postopal (!), ako je svojim volilcem
stavil alternativo: Ako ste vi proti glasoviti svoti
600 gld. (*Risum tenentis amici!* Ne smejajte se
drugi prijatelji!), štejem si (jaz dr. Zarnik) v čast,
vas še dalje zastopati, ako ne — z Bogom! Na
to bodo morali odgovoriti notranjski volilci pri
prihodnji volitvi. Da jih hujska „Ljublj. List“
zoper dr. Zarnika, umemo, isto tako nam je jasno,
zakaj se je kdo drugi (namreč „izvrševalni odbor
kluba kranjskih narodnih deželnih poslancev“) proti
Zarniku izrekel. Iznenadilo nas je pa vedenje
„Slovenčev“ v tej zadevi, kateri bi moral vedno
potezati se za vsem narodom sveta, nepremakljiva
načela (!) in to tudi tedaj, ako jih zastopa dr.
Zarnik. To sicer, menimo, ne bode motilo notran-
skih volilcev v njih rabsodbi, kakor ne moti tudi
nas in goriških Slovencev (par radikalcev pri go-
riški „Soči“). Če dr. Zarnik ne dobi tudi niti
jednega glasu, ostanemo vendar pri svojem
prepričanju, da je njegovo postopanje pravilno in

njegovo načelo pravo. A uverjeni bomo ob enem,
da na Kranjskem uže zori sad nove ere, sedanje
dobe. — Dobro, to je možko! Da bi le živo
dušo kaj brigale sodbe prebrisanih politikov goriške
„Soče“ Žalibog pa, da se tudi na Goriškem uže
davno za nje nihče ne zmeni!

— (Visoko c. kr. ministerstvo) za no-
tranje zadeve je, kakor čujemo, izreklo odobrenje,
da se c. kr. okrajni glavar v Kameniku, gospod
dr. Filip Zaplotnik, pokliče v službovanje pri
c. kr. deželni vladi v Ljubljani ter da prevzame
začasno vodstvo c. kr. okrajnega glavarstva v Ka-
meniku c. kr. vladni tajnik gospod dr. Karol
Russ.

— (Novi koleki.) C. kr. finančno mini-
sterstvo naznanja, da se bodo s 1. januarjem
1885 prodajali novi koleki. V istem času počenski
prodajali se bodo tudi uradni meniški blanketi s
slovenskim tekstom, za zdaj vendar samo kraj-
carskih kategorij.

— (Prememba plemstva.) Baron Gū-
del-Lannoy je, kakor poroča „Slovenec“, uže
prej svojega netjaka, c. kr. pomorskega častnika
in adjutanta poadmiralu baronu Sternecku, go-
spoda Riharda Basso-a, posinovil. Zdaj je Nj.
veličanstvo cesar tudi dovolil, da preide baronat z
imenom in grbom vred na imenovanega pomorskega
častnika, ker baron Gūdel-Lannoy nima moških
potomcev.

— (O požaru.) o katerem smo poročali v
včerajšnjem listu, v Mateni pri Igu (ne v Ma-
tenji Vasi) poroča se nam z druge strani še do-
datno, da je poginilo v ognju tudi pet krav; za-
žgali so otroci s užgalicami, zakurili so pred
podom, hoteči jabolka peči.

— (Nekdanjo cukrarnico) dal je nje
posestnik gosp. Pongratz to poletje znotraj po
polnem prezidati, da bode služila za stanovanje
kranjskemu brambenemu polku. Zadnje soboto ogle-
dala je komisija sestujōča iz civilnih in vojaških
zastopnikov, med njimi tudi nadintendant iz Gradca,
nove zgradbe v cukrarnici in iste po polnem odo-
brila. Ko dojde potrjenje c. kr. brambovskega mi-
nisterstva, kateremu se je dotični zapisnik pred-
ložil, nastani se v cukrarnici stalno ljubljanski
in novomeški kader kranjskih brambovskih ba-
talijonov.

— (Slabo žganje) zaplenila je policija
včeraj zjutraj pred cukrarnico neki branjevki, ka-
tera je isto hotela prodajati odhajajočim vojakom.

— (Poslopje novega muzeja Rudol-
finum) je v zidarskem delu do višine uže iz-
delano. Zadnje dni začeli so staviti streho, ki bode
krita z škrli. Kolikor se more uže zdaj rabsoditi,
bode nova zgradba Rudolfinuma res imponantna in
kinč ljubljanskemu mestu.

— (Pogreša se) dninar Janez Ravšelj
iz Markovca št. 10. Dne 16. t. m. dopoldne
šel je od doma, češ, da gre v Travnik (sodn.
okraj ribniški), kjer hoče pri gostilničarji F. St.
izterjati dolžno mu svotico. Kakor se je poizvedelo,
je res šel Ravšelj ta dan na poti od Markovca v
Travnik, a v Travniku ga ni nihče videl in od
tega dneva se po polnem pogreša. Ravšelj si je v
slednjem času privoščil zelo mnogo opojnih pijač
ter je bil vsled tega nekako otožen in večkrat je
zatrjeval, da bode napravil konec življenju svo-
jemu. Pogrešani je male postave, ima kostanjaste
lase, okrogel, poln obraz, primeren nos in usta;
nosil je rujavo obleko, katera pa je bila uže možno
obnošena.

— (Trgovinska in obrtna zbornica)
bo imela v petek, dné 29. avgusta, ob 6. uri zvečer
v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu je: 1.) za-
pisnik zadnje seje; 2.) poročilo o računu za leto
1883; 3.) poročilo o prošnjah za somnje: a) v
Gradacu, b) v Nadlesku, c) v Semiču; 4.) poro-
čilo o prošnjah, da bi prositeljem ne bilo treba
predložiti dokazov sposobnosti za nastop obrti;
5.) poročilo o ustanovljenji maksimalne tarife za
meso v občini litijski; 6.) posamezni predlogi.

— (Razpisana je) na dan 2. oktobra t. l.
obravnavna o ponudbah za preskrbljevanje c. kr. mor-
ske bōlnice v Vodnjanu (Dignano) za leto 1885
s kruhom, mesom, moko, maslom, kompirjem,
jajci, zeljem, grahom, mlekom, vinom, kisom i. d. v.
Ob jednem tudi o ponudbah za pranje in poprav-
ljanje perila. Pogoji in natančnejša razjasnila se
zvedō tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v
Ljubljani.

— (Iz Cerkljan) se poroča: Dne 21. t. m. okolo 2. ure popoldne prišel je v Cerkljah nastavljeni agent užitninskega davka, M. Košoroh, k gostilničarju Fideliju Urbančiču v Tupaličah ter dejal, da je zvedel, da je Urbančič kupil vina in ga ne naznanil. Na to odgovori gostilničar, da je pač kupil vino, a ne záse, marveč za Fr. Weisseisena v Gorenji Kokri in mu ga uže včeraj odposlal. Na to je poklical Košoroh cestnega delavca Miho Kralja iz Tupalič in s tem je potem hotel preiskati Urbančičevo poslopje. Urbančič pa je dejal, da mu s cestnim delavcem ne boče poslopja preiskaval, morajo biti poklicani organi. Potem je Urbančič prijel Košoroha za roko in ga peljal iz hiše in šel potem na cesto za njim. Košoroh opazivši na cesti Urbančiča za seboj, ga vpraša, zakaj gre za njim, na kar mu odvrne Urbančič, da mu ne boče nič žalega storil. Košoroh je zahteval, naj se Urbančič odstrani, ta pa je odvrnil, da sme tukaj stati, ker mu neče nič žalega storiti. Na to pa je vzel Košoroh iz žepa samokres in štirikrat ustrelil na Urbančiča; z jednim strelom ga je zadel v levo mečo, z drugim v desno gležno, s tretjim v želodec, četrtič pa ga ni zadel. Urbančičeve rane so baje hude.

— (Štajarski hmeljarji) letos ne hvalijo letine, kajti obilo deževje v meseci juniji je zeló pokvarilo rastlino, katera je v prvi vzpomladi obetala lep dobiček.

Poslano.

Gospodu R. Kastelic-u, kateri je v tako zaupljivi zvezi s tukajšnjimi ribiči, bi moralo znano biti, da sem jaz kmalo, ko se je konstituiral odbor ribičkega društva meseca marca t. l., starostu ljubljanskih ribičev Čizmana k sebi poklical, da sva se pogovorila, kedaj da bi bil ugoden čas za vlaganje mladih rakov v vode, katere so bile okužene. Čizman se je izrazil, da vode še niso razkužene in da se mora vlaganje pozneje zgoditi. Isto tako mi je ribič Andrej Kosanc v Slapah naznanil, da je leta 1883 dvakrat rake brez vspeha v Ljubljano vložil in da je tudi letos meseca marca vložil rake a kmalu potem jih našel vse — mrtve ob bregu. Vsled tega ni bilo misliti meseca marca na vlaganje rakov. Da bi se pa s poskusi ne odlašalo predolgo, vložili smo meseca junija nekoliko rakcev v hramček in ti so ostali skozi tri tedne zdravi, na kar je omenjeni starosta ribičev nasvetoval, da bi se koncem septembra poskusilo z večjim številom vlaganje. Sklenilo se je tedaj, za en del od slavnega deželnega zbora v ta namen darovanih 50 gld. nakupiti rakov ter jih izpustiti meseca septembra v Ljubljano, Iško in Mali Graben.

Odbor ribičkega društva je bil torej iznenaden, ko je poizvedel, da je gosp. Kastelic dne 25. julija t. l. na ribjem trgu prilastil si rakce, katere je mestni stražnik Osredkar uže konfisciral, ter jih potem izročil tukajšnjim ribičem za vlaganje. Ti rakci pa niso bili od ribiča F. iz Beričevega in gosp. Kastelic jih tudi dva meseca poprej naročil ni, kakor trdi v svojem »odgovoru«, marveč prinesel jih je ribič J. R., ki je doma blizu Ihana in jih ponujal na prodaj po nekaterih prodajalnicah in na ribjem trgu.

Da je vse to istina, konstatirano je po izpovedbi prič in če se gosp. R. Kastelicu zljubi, mu dokazemo pri c. kr. sodniji, da je bil njegov »odgovor« le prazen izgovor.

Razumno je torej, da je bil odbor ribičkega društva primoran izraziti svojo nevoljo ne iz strasti proti osebi, temveč le, ker je to učinil bivši društveni načelnik, še doseđanjí društvenik, in s tem motil in zaprečil poslovanje uradnega organa, kar je kaznjivo po § 314 kaz. postave.

Gosp. Kastelic bi si bil moral ono od našega odbora izraženo grajo zapomniti in lepo molčati, ne pa v svojem »odgovoru« zaplesti se v protislovja in se osmešiti z lastnim priznanjem, da je svoji osebi sam spisal zahvalo v »Slovenski Narod«.

Ali ni to tudi smešno protislovje, da tako mogočno, kakor kak učitelj svojim učencem, razklada, da je za vlaganje rakov le meseca sušca ugoden čas, on sam pa je dal z nezapodljivo podviznostjo vlagati rake, od katerih ni vedel, je li niso vjeti v okuženi vodi, ob času najhujše vročine v vode, v katerih je razsajala račja kuga.

V Ljubljani dne 25. avgusta 1884.

Za odbor kranjskega ribičkega društva:

Dr. Kappler s. r.
predsednik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Kočevje, 26. avgusta. G. Faber pri deželnozbornski volitvi dobil 81 glasov, gosp. Fortuna, trgovec v Ljubljani, 42 glasov.

Dunaj, 26. avgusta. Zaradi pretečega razširjanja kolere v Italiji sklical je minister-ski predsednik zopet najvišji zdravstveni svet; ta se je bavil z vprašanji, če je kolera v Italiji epidemična, katere kraje je uže napala; spoznalo se je, da treba strogo paziti in nadzorovati na mejah železnice, a ni našel ta svet povoda, spremeniti določbe o zapretji južnoavstrijske meje.

Dunaj, 26. avgusta. „Wiener Zeitung“ razgláša cesarsk patent o sklicanji deželnega zbora českega, štajarskega, kranjskega in šlezskega v 9. dan septembra; gorenjeavstrijskega, dolenjeavstrijskega in solnograškega v 15. dan septembra, koroškega v 22. dan septembra, tržaškega pa v 6. dan oktobra.

Linc, 25. avgusta. Pri volitvah v kmet-skih občinah izvoljeni so sami konservativci.

Zagreb, 25. avgusta. (Iz zbornice). Vukotinović utemeljuje predloge gospodarskega odseka o povzdigi živinoreje. Po daljši debati se vzprejúnó naslednji predlogi jednoglasno: Kmetijske družbe dobijo subvencijo, da se upeljejo nova plemena živine; upeljejo se pepinierije za plemensko živino domače pasme in prirejajo se regijonalne razstave s premijami, podpira naj se razširjanje podolsko-ogerske bele pasme in naposled naj se podpira nakupavanje pasemske živine za ubožnejše kmete po relicitaciji.

Potsdam, 25. avgusta. Britski poslanik Amphill je umrl.

London, 25. avgusta. Po poročilih iz Tientsina je zapustil francoski poslanik Tientsin; francoski konzul je ostal tam. Kitajskim četam vrhovno zapoveduje Chang-Peituns.

London, 25. avgusta. „Times“ poročajo iz Fu-Čeva: Uniformirani kitajski vojaki so ropali francoskega konzula poslopje. Francozi niso med bombardementom prizanašali potapljačoe se ladije. Bombardement je trajal do 5. ure. Upor brežnih baterij je uže okolo 3. ure ponehal. V nedeljo opoludne se je bombardement zopet pričel. Napale so se barake, kjer pa ni bilo upora.

London, 25. avgusta. „Times“ poročajo iz Fu-Čeva: Francoske oklopnice so opoludne došle k izlivu reke. Kitajski fort je streljal nanje z oddalje 3 milj (angl.) s Kruppovim orožjem, na kar so se francoske ladije po jednourni kanonadi vrnile.

Petrograd, 25. avgusta. Minister za notranje zadeve je ukazal, da samo one iz Francije dohajajoče osebe smejo čez zapadno mejo, katere se izkažejo, da ne pridejo iz kraja po koleri okuženega, ali da so tak kraj uže pred tremi tedni zapustile. Uvoz uže rabljenega perila in obleke je dovoljen samo tedaj, če se je na meji desinficiralo. Cunje uvažati je prepovedano.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 26. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.35
» » » » » srebri	81.35
Zlata renta	103.40
5% avstr. renta	95.50
Delnice národne banke	858.—
Kreditne delnice	296.—
London 10 lir sterling	121.60
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 26. avgusta.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodniji v Trebnjem za katastralno občino Škovec; poizvedbe dne 15. sept.; za davčno občino Ševnica; poizvedbe dne 13. septembra. — Pri c. kr. okr. sodniji na Brdu za katastralno občino Brezje; poizvedbe dne 4. septembra.

Razpisane službe: Na dvorazrednici v Dolenji Vasi služba družega učitelja; 450 gld. (definit.), prošnje do 10. septembra c. kr. okr. šol. svetu v Kočevji.

Razpisane ustanove: Druga Ant. Raabova ustanova v znesku 200 gld. 4 kr. za 1884. l. Polovica ustanove pripade vdovi ljub. meščana, druga polovica hčeri ljub. meščana po poroki. Prošnje do 20. sept. t. l. ljub. magistratu.

Eks. javne dražbe: V Metliki zemljišče Matije Mileka iz Zemelja dne 3. sept.; zemljišče Mikota Predoviča iz Jugorij dne 3. sept. — V Ribnici zemljišče Štef. Franceljevo iz Kota (1350 gld.) dne 26. sept., 27. okt. in 28. nov. — V Senožečah zemljišče Jaru. Turka dne 3. sept. — V Novem Mestu zemljišče Marije Progarjeve iz Gor. Gerčevja dne 9. sept.

Tujci.

Dne 24. avgusta.

Pri **Maliči:** Nowotny, zasebnica, in Priegl, trgovec, z Dunaja. — Singer, trgovec, iz Gradca. — Neumann, trgovec, iz Siska.

Pri **Slonu:** Speiser, trgovec, z Dunaja. — Laudi z rodbino; Bühler, ravnatelj, in Schmidt, inženier, iz Trsta. — Kranjec, zasebnik, iz Gorice.

Pri **Tavčarji:** Dr. Seuffert z rodbino iz Monakova. — Neumann, zasebnik, z Dunaja. — Maurer s sinom iz Trsta. — Premru, c. kr. voj. kaplan, iz Celovca. — Dr. Schwarz z rodbino iz Koprivnice.

Pri **Južnem kolodvoru:** Mahortsch, nadzornik, z rodbino, z Dunaja. — Scanzoni, nadingenieur, iz Gradca. — Baron Bülow s soprogo in kontesa de Linden iz Naborjeta.

Umrli so:

Dne 25. avgusta. Damijan Arko, želez. konduktérja sin, 2½ l., Kravja Dolina št. 2, ošpice.

V bólnici:

Dne 23. avgusta. Matevž Štrukelj, zasebnik, 55 l., želodečni rak.

Dne 25. avgusta. Karol Zweyer, zasebni uradnik, 50 l., možjanski oedem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
25. avg.	7. zjutraj	739.48	+ 9.2	bzv.	mgl.	0.00
	2. pop.	735.98	+ 22.8	vzh. sl.	js.	
	9. zvečer	735.36	+ 16.4	zpd. sl.	>	

Predbežno naznanilo.

Usojam se s tem visoko čislannemu občinstvu mesta ljubljanskega in okolice udano oznaniti, da moja

menažerija

največja na svetu

dospe sim v sredo v dan 27. t. m. s posebnim vlakom, koja bo videti le 14 dni.

V menažeriji se nahajajo sledeče živali:

1 povodnji ali nilski konj (hipopotamos), 1 nosorog iz Indije, 2 slona iz Afrike in Azije, 1 tapir iz Amerike, 15 levov in jeden srebrni lev, 2 črna pantra iz Indije, 1 jaguar, 3 leopardi iz Afrike, 3 tigri iz Indije, 30 raznovrstnih opic, 1 cebra ali progasti konj iz Afrike, 3 Akscis-jeleni iz Afrike, 1 tora ali kravja antilopa, 1 orel s Tirolske, 1 jelenska antilopa, 1 jarec skakač iz Afrike, progaste in pegaste hijene, 1 dolgodlaka hijena, 2 kenguruja, 1 beli ali polarni medved, 1 rjavi medved, sibirski, ruski in ogerski volkovi, 2 šakalja ali zlato-volka, 3 pelikani ali nésiti iz Egipta, 2 rakuna (medveda), 1 tigrasta mačka, 1 gepard ali lovski leopard, 2 mravljinčarja ali medveda rilčkarja, 2 ježevca, 1 afrikanska koza, 1 jastreb, 5 nilskih krokodilov razne velikosti, 3 velikanske kače iz južne Amerike.

Za mnogobrojno pohojevanje prosi

F. Kleeberg,

(78) 3 lastnik menažerije.

Omarine napise

z a t r g o v c e

imata vedno v zalogi

Kleinmayr & Bamberg

Kongresni trg.